

НАШІ СЛАВНІ ЗЕМЛЯКИ

Асаул – «син свободи», «людина, яка веде за собою»

Загальновідомо, що талановита людина – талановита в усьому. Ще раз переконалися в цьому, дякуючи долі, яка надала нам змогу співпрацювати з ушлявленим земляком, Почесним жителем Решетилівського району, вченим зі світовим ім'ям Анатолієм Миколайовичем Асаулом, чия багатогранною науковою і культурно-просвітницькою діяльністю неможливо не захоплюватися.

В останній час ми відкрили в нашому землякові ще одну грань його різнобічного таланту – пошуково-краєзнавчу діяльність, яка базується на щирій синівській любові до неньки-України та своєї малої батьківщини – Решетилівщини.

Певно, сотні людей читали наші публікації на шпальтах «Решетилівського вісника» чи на сторінках книги «З літопису рідного краю» про непересічну постать катериненського вельможі, «Тіні Потьомкіна» В.С.Попова та нерозгадану таємницю зникнення унікальної решетилівської бібліотеки Попова. Ще тисячі можуть дізнатися про них з мережі Інтернет та з інших публікацій. Але лише один А.М.Асаул сприйняв цю інформацію як своєрідний заклик до конкретних, практичних дій.

У своєму листі, щиро зізнаючись, що в нього «катастрофічно не вистачає часу», Анатолій Миколайович повідомляє: «Натхненний Вашими дослідженнями, я зацікавився такою неординарною особистістю, як Василь Степанович Попов, і перше, що зробив, це відшукав його могилу на Старолазаревському кладовищі Александро-Невської Лаври. Маю намір дослідити його життя і заслуги перед Вітчизною, домогтися включення його хоча б до путівника по некрополю XVIII ст.

Також виявив у Російській національній бібліотеці фонди, де зберігаються матеріали з бібліотеки В.С.Попова – 514 одиниць збереження (у військово-історичному архіві зберігається ще 146 одиниць, а в Києві всього лише 60).

Вчений благоустроїв могилу В.С.Попова, проводить ґрунтовне опрацювання архівного фонду історичних документів, пов'язаних з рідним краєм (22 з них уже передано на батьківщину і читачі «Решетилівського вісника» час від часу знайомляться з ними у рубриці «Джерела з історії рідного краю»).

Заслуговує на увагу і те, як на заздрість багатьом історикам-професіоналам наш земляк, інженер-будівельник за фахом, скрупульозно, глибоко і фундаментально, на науковій основі, по зернятку збираючи необхідну інформацію з різноманітних джерел, досліджує походження власного прізвища – Асаул. На цю тему він надіслав нам листа, який вартий окремої публікації. Згідно однієї з версій автора, у перекладі з давньогрецької мови «асаул» — «син свободи», «людина, яка веде за собою». Кращої характеристики для цієї волювої, вільнолюбивої особистості, чудового організатора, мудрого керівника наукових та виробничих колективів і не підшукаєш!

Ігор КОЗЮРА, кандидат історичних наук.
Валерій КОЗЮРА, краєзнавець.